

The Shema Paragraph Source Sheet

1. משנה מסכת ברכות פרק א משנה ג

בית שמאי אומרים בערב כל אדם יטו ויקראו ובבוקר יעמדו שנאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך ובית הלל אומרים כל אדם קורא כדרכו שנאמר (דברים ו) ובלכתך בדרך אם כן למה נאמר ובשכבך ובקומך בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים אמר ר' טרפון אני הייתי בא בדרך והטיתי לקרות כדברי ב"ש וסכנתי בעצמי מפני הלסטים אמרו לו כדי היית לחוב בעצמך שעברת על דברי ב"ה:

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד א

וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמע ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים. אמר רב יהודה אמר שמואל: אף בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין. תניא נמי הכי, רבי נתן אומר: בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין. רבה בר בר חנה סבר למקבעינהו בסורא, אמר ליה רב חסדא: כבר בטלום מפני תרעומת המינין. אממר סבר למקבעינהו בנהרדעא, אמר ליה רב אשי: כבר בטלום מפני תרעומת המינין.

'They recited the Ten Commandments, the Shema', the sections "And it shall come to pass if you diligently listen", and "And the Lord said", "True and firm", the 'Abodah, and the priestly benediction'.

Rab Judah said in the name of Samuel: Outside the Temple also people wanted to do the same, but they were stopped on account of the insinuations of the Minim. Similarly it has been taught: R. Nathan says, They sought to do the same outside the Temple, but it had long been abolished on account of the insinuations of the Minim.

Rabbah b. Bar Hanah had an idea of instituting this in Sura, but R. Hisda said to him, It had long been abolished on account of the insinuations of the Minim. Amemar had an idea of instituting it in Nehardea, but R. Ashi said to him, It had long been abolished on account of the insinuations of the Minim.

3. שולחן ערוך אורח חיים סימן ס

סעיף ה

הקורא את שמע ולא כוון לבו בפסוק ראשון שהוא שמע ישראל, לא יצא ידי חובתו. והשאר, אם לא כוון לבו אפילו היה קורא בתורה, או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריאת שמע, יצא, והוא שכוון לבו בפסוק ראשון.

שולחן ערוך אורח חיים סימן סא

סעיף א

יקרא קריאת שמע בכוונה, באימה, ביראה, ברמת וזיע.

סעיף ב

אשר אנכי מצוך היום (דברים ו, ו) היינו לומר: בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, ולא כמי שכבר שמע אותו הרבה פעמים שאינו חביב אצלו.

סעיף ד

נוהגין לקרות פסוק ראשון בקול רם, כדי לעורר הכוונה.

סעיף ה

נוהגין ליתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון, כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין.